

набуті в установленому законодавством порядку права користування природними ресурсами, майном та майновими правами.

Проведений аналіз наукових праць показує, що існують різні визначення категорії "інтелектуальний капітал підприємства". У загальному випадку в структурі інтелектуального капіталу виділяють три складові: людський капітал, організаційний капітал, споживчий капітал.

Основною ознакою нематеріальних активів є відсутність матеріальної форми, тобто вони є власністю підприємства, яку неможливо побачити, відчутти, оскільки вона не має матеріальної форми, є безтілесною. Важливою характеристикою об'єкта нематеріальних активів є можливість його ідентифікації, тобто можливість виокремлення з інших активів, що практично не завжди вдається. Найбільша проблема, що виникає при ідентифікації нематеріального активу, – це визначення його відмінностей від гудвілу. Нематеріальний актив можна відрізнити від гудвілу лише у разі, якщо підприємство може його продати, орендувати чи обміняти.

Отже, можливі шляхи підвищення ефективності використання нематеріальних активів: дотримання підприємством власної стратегії технічного, організаційного та економічного розвитку; переорієнтація на максимальне технічне переозброєння й реконструкція; систематичне оновлення технологічної бази взаємопов'язаних виробничих ланок підприємства.

Список використаних джерел

6. Бухгалтерський облік: Основи теорії та практики: Підручник. – /Загородній А.Г., Партин Г.О. – К., 2015. – 422 с.
7. Волкова І.А. Фінансовий облік : Навчальний посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2013. - 228 с.
8. Даньків Й.Я. Бухгалтерський облік: [підруч.] / Й.Я. Даньків, М.Я. Остап'юк., - К: Знання, 2014. – 469 с.
9. Сук Л.К. Облік витрат, що підлягають розподілу / Л.К.. Сук // Бухгалтерія в сільському господарстві. - 2015. - № 12. - 8-14 с.
10. Ткаченко Н.М. Бухгалтерський фінансовий облік на підприємствах України: [підруч.] / Н.М. Ткаченко. - Київ: А.С.К., 2013. - 784 с.

Панькович Юлія

магістрантка

Овчарик Зоряна

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

ВПЛИВ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ НА РЕЗУЛЬТАТ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Формування ринкової економіки, наявність різних форм власності, розширення міжнародних економічних зв'язків українських підприємств є основою для впровадження в організацію бухгалтерського обліку облікової політики, яку підприємство визначає самостійно.

Облікова політика - це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності, тобто це вибір самим підприємством певних і конкретних методик, форми і техніки ведення бухгалтерського обліку, виходячи з діючих нормативних актів і особливостей діяльності підприємства.

Існування різних видів обліку покликано максимально задовольнити інтереси різних груп користувачів облікової інформації, що, в свою чергу, визначає особливості облікової політики. Крім того, суттєвим фактором визнаються не тільки інтереси користувачів звітності, але й тих, хто її складає.

Від стану облікової політики підприємства залежить рівень організації бухгалтерського обліку, якість і правдивість обліку, забезпечення внутрішніх та зовнішніх користувачів достовірною та своєчасною інформацією та, загалом, фінансовий стан конкретного суб'єкта господарювання. Саме тому для формування облікової політики підприємства має визначальне значення суттєвість облікової інформації, які визначає спроможність її впливу на рішення користувачів фінансової звітності.

Облікова політика підприємства містить ряд елементів від яких залежить результат фінансової діяльності: тривалість операційного циклу; порядок віднесення необоротних матеріальних активів до малоцінних необоротних матеріальних активів і основних засобів та методи нарахування амортизації основних засобів; переоцінка і методи амортизації нематеріальних активів; методи вибуття запасів; порядок визначення резерву сумнівних боргів; резерв для забезпечення майбутніх витрат; порядок визнання доходу, зв'язаного з наданням послуг; перелік і склад статей калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг).

Попри те, що обліковий процес в нашій державі регулюється Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", національними Положеннями (стандартами) обліку та іншими нормативними документами, практичне його ведення на підприємстві безпосередньо вимагає індивідуального підходу до формування на кожному з них власної облікової політики. Проблема полягає в тому, що згадані нормативні документи визначають методичні засади бухгалтерського обліку та звітності, а тому повинні доповнюватись конкретизованою методикою, яка б давала можливість забезпечити їх організацію в умовах мінливості ситуацій у господарській діяльності підприємств. З практичної сторони проблема полягає у необхідності визначення власної облікової політики на кожному із підприємств і зумовлюється можливістю вибору варіантів організації обліку взагалі. Зміни в Законі "Про бухгалтерський облік" щодо облікової політики підприємств передбачають оновлення визначення з 01.01.2018 р.: облікова політика — це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності.

Після подання першої фінзвітності або консолідованої фінзвітності за МСФЗ підприємство зобов'язане вести бухоблік згідно з обліковою політикою, складеною за міжнародними стандартами. А це означає, що ті підприємства, які раніше (до 2018 року) звітували за МСФЗ, з 2018 року зобов'язані і вести облік згідно з розробленою за міжнародними стандартами обліковою політикою.

Отже, облікова політика може служити як засіб управління фінансовими результатами підприємства. Збільшити фінансовий результат можна за рахунок використання різних методів нарахування амортизації та оцінки запасів на підприємстві.

Список використаних джерел

1. Байстрюченко Н. О. Вплив динаміки структури капіталу на фінансово-економічні результати діяльності підприємства [Текст] : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04 / Байстрюченко Наталія Олегівна ; Сум. держ. ун-т. - Суми, 2010. - 212 с.
2. Бондаренко Т. В. Особливості створення власного капіталу в процесі його кругообігу // Економіка. Управління. Інновації. Випуск № 2 (10), 2013.
3. Дроздова Т. Учетная политика предприятия: структура, формирование, изменение / Т. Дроздова // Все о бухгалтерском учете. – 2004. – № 11(922). – С. 41-43.
4. Дуда Т.Т. Суттєвість в обліковій політиці підприємства / Т.Т. Дуда, П.О. Коронівський, І.В. Левицька // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. – № 1. – С. 68-70.

Хоменко Юлія

студент

Столяренко Олена

д.е.н., професор кафедри обліку і оподаткування
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м.Ніжин

ІНТЕГРОВАНА ЗВІТНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ ЗВІТНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сучасний етап розвитку сільськогосподарських підприємств визначається їх інтеграцією до світового співтовариства, зокрема Європейського Союзу. 1 січня 2016 р. набувають чинності статті Угоди про асоціацію між Україною, Європейським Союзом та його країнами-членами щодо торгівлі та пов'язаних питань. У цих умовах адаптація сільськогосподарських підприємств до нових реалій набуває особливої важливості. Це потребує у першу чергу зміни моделей інтеграційного мислення та підвищення підприємницької гнучкості. Особливої актуальності набуває процес формування інформації для прийняття ефективних управлінських рішень як на короткий період, так і в довгостроковій перспективі.

У процесі інтеграції національних економік до світового господарства відбувається зміна поглядів на склад і структуру фінансової звітності, яка донедавна розглядалася як головне джерело інформації для користувачів з метою прийняття ними відповідних рішень. Проте процеси, що відбуваються у